

Diep in het bos
stond een wit houten huis
met negen kleine raampjes en een rode deur.

Het was een piekfijn houten huis,
maar het was er koud en somber,
want het stond leeg.

Op een dag
trippelde er
een muis
langs het houten huis.

'Dit is een knus huis voor een kleine muis',
zei ze tegen zichzelf
en ze haastte zich naar binnen.

Ze veegde de vloer, zeemde de ramen en dweilde en stofte en boende
tot alles blinkend schoon was.

...ook twee eksters en een specht kwamen aangevlogen.

'Hebben jullie nog plaats
voor een groepje gevederde vrienden?' vroegen ze.
Met een beetje passen en meten konden de uil,
de twee eksters en de specht naar binnen.

De dieren vonden het heerlijk
in het houten huis
met de negen kleine raampjes en de rode deur.

'Het is een geweldig huis!' zeiden ze.

De muziek zweefde door het woud
en streelde de oren van een beer.

Hij volgde de muziek
tot hij bij het houten huis kwam.
Door elk van de negen kleine raampjes zag hij een ander dier
en ze zagen er allemaal zo gelukkig uit.
De beer klopte aan de rode deur.
'Hebben jullie nog plaats voor een grote bolle beer?' vroeg hij.

De muziek en het dansen stopte.
De muis, de kikker, het konijn, de bever, de vos, de haan,
het hert, de eekhoorn, de uil, de twee eksters en de specht
kwamen allemaal naar buiten.
Ze keken naar de beer en naar elkaar.
En schudden treurig hun hoofd.
'Nee', antwoordden ze droevig, 'er is geen plaats
voor een grote bolle beer in dit kleine houten huis!'